

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska ul. br. 31

Poslovni broj: P Ob-114/2025-22

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Vukovaru, po sucu pojedincu Sanji Vrabec-Vrančić, u građanskopravnoj stvari tužiteljice M. R. iz V..., OIB ..., koju zastupa punomoćnik M. M. odvjetnik u V. protiv tuženika D. P. iz V..., OIB ..., nepoznatog boravišta, kojega zastupa poseban skrbnik A. H., dipl. pravnica s položenim pravosudnim ispitom iz Centra za posebno skrbništvo Z., Podružnica O. radi izmjene odluke o roditeljskoj skrbi u odnosu na dijete maloljetnu R.P., koju zastupa poseban skrbnik P. V. dipl. pravnik iz Centra za posebno skrbništvo Z., nakon zaključene nejavne glavne rasprave održane 15. rujna 2026. u nazočnosti tužiteljice osobno i D. V., odvjetničkog vježbenika kod zamjenika punomoćnika tužiteljice M. A. odvjetnice u V., te u nenazočnosti uredno pozvanog tuženika i djeteta, na temelju čl. 335. ZPP-a, 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Majka, tužiteljica M. R., OIB ..., ostvarivat će samostalno potpuno roditeljsku skrb u odnosu na dijete maloljetnu R. P., rođenu u Š., OIB ... te će sama zastupati to dijete u njegovom bitnom osobnom pravu promjene djetetovog osobnog imena, bitnom osobnom pravu promjene prebivališta, odnosno boravišta djeteta i bitnom osobnom pravu izbora ili promjene vjerske pripadnosti djeteta uz istovremeno ograničavanje oca djeteta, tuženika D. P., OIB ... na ostvarivanje roditeljske skrbi u odnosu na navedeno dijete.

II. Nalaže se tuženiku D. P., OIB ... naknaditi tužiteljici M. R., OIB ... troškove ovoga postupka u iznosu od 400,00 eura u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 4. travnja 2025. podnijela kod suda tužbu protiv tuženika tražeći da sud nakon provedenog postupka presudom izmijeni postojeću odluku o ostvarivanju roditeljske skrbi u odnosu na njihovo zajedničko dijete maloljetnu Reu Parlov na način da ona samostalno ostvaruje roditeljsku skrb u odnosu na to dijete.

1.1. U tužbi navodi da je Rješenjem Općinskog suda u Š. poslovni broj R1 Ob-... od 20. kolovoza 2021., sastavni dio kojeg je rješenja i plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi koji je sastavila s ocem toga djeteta, određena zajednička roditeljska skrb, te da je tim rješenjem razveden tuženikov i njezin brak, da je ona prije pokretanja ovog postupka kod suda pokrenula postupak obveznog savjetovanja kod nadležnog ureda Hrvatskog zavoda za socijalni rad, u kojemu je sudjelovala, dok tuženik nije sudjelovao,.

1.2. Tužiteljica navodi u tužbi i da su se promijenile okolnosti na temelju kojih je izrađen taj plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi prvenstveno što se tužiteljica s djetetom preselila u V. gdje je dijete pohađalo vrtić, a sada je učenica osnovne škole, da je tuženik osobne odnose s djetetom održavao telefonskim putem, posjećivao tužiteljicu i dijete u V. ili bi dijete boravilo kod tuženika u V. ili u S. kod njegovih

roditelja, no da su se dogodile incidente situacije tijekom 2023. i 2024. godine nakon čega su neposredni osobni kontakti djeteta s tuženikom prorijedili, a od travnja 2024. potpuno izostali, te da se opisane situacije odnose na situaciju iz svibnja 2023. kada je dijete poveo tuženik sa sobom na nogometnu utakmicu u S. te je prilikom pretresa kod ulaska na stadion kod tuženika pronađeno više opojnih sredstava, pa je s djetetom priveden u policijsku postaju, o čemu je tužiteljica obavještena od djelatnika nadležne policije postaje i socijalne radnice, da nakon toga tuženik, iako je dijete i dalje bilo kod njega, nije odgovarao na pozive tužiteljice pa je po njezinoj prijavi zavodu, socijalni radnik izašao na teren i stupio s djetetom u kontakt i tamo omogućio da tužiteljica preuzme dijete, tako da od ljeta 2023. tuženik više ne želi preuzimati dijete, te je za božićne blagdane iste godine dijete bilo s tuženikom kod njegovih roditelja u S., no tužiteljica je prije dogovorenog vremena, po pozivu i traženju tuženika, preuzela dijete zbog svađe u obitelji njegovih roditelja, te da je u srpnju 2024. tužiteljica saznala da je tuženik u istražnom zatvoru zbor preprodaje droge, nakon čega je tri mjeseca proveo u zatvoru, te je kroz to vrijeme četiri puta kontaktirao dijete, no nakon izlaska iz zatvora nije ostvario neposredni susret s djetetom, te su sve ove opisane situacije i postojanje tuženikovog problema s konzumacijom droge kod tužiteljice izazvali ozbiljan strah za sigurnost i dobrobit djeteta u prisutnosti tuženika.

1.3. Zbog opisanih tuženikovih ponašanja i izbjegavanja kontakta, tužiteljica je onemogućena u zaštiti prava i interesa djeteta jer joj je zbog zajedničkog ostvarivanja roditeljske skrbi nad tim djetetom za svaku radnju zastupanja djeteta potrebna suglasnost tuženika što on redovito odbija izdati i tužiteljica nije u mogućnosti stupiti u kontakt s tuženikom, tako da je tuženikovo ignoriranje i odsustvo protivno interesima i dobrobiti djeteta, što su razlozi zbog kojih tužiteljica traži samostalno ostvarivanje roditeljske skrbi u odnosu na dijete čiji su roditelji tuženik i ona.

1.4. Na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 15. rujna 2026., tužiteljica je ostala kod tužbe i tužbenog zahtjeva te je predložila da sud privremenom mjerom odredi da tužiteljica kao majka može samostalno kod Ministarstva unutarnjih poslova podnijeti zahtjev za izdavanje nove osobne iskaznice djeteta s novom adresom prebivalište na kojoj sada njih dvije stanuju i da može podići tu osobnu iskaznicu, te je potraživala naknadu parničnih troškova po Tbr. 7. st. 2. tarife o nagradama i naknadi troškove za rad odvjetnika u iznosu od 200 bodova.

2. S obzirom da se tuženiku na adresu navedenu u tužbi, koja je i adresa njegovog prijavljenog prebivališta, dostava sudskih pismena i poziva nije mogla uredno izvršiti, sud je zatražio i terensku provjeru radi utvrđenja adrese stanovanja tuženika, no nije bilo moguće niti po djelatnicima nadležne policijske postaje Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske utvrditi adresu stanovanja tuženiku pa time niti adresu na koju se njemu uredno može izvršiti dostava sudskih pismena, tako da je, po traženju ovoga suda, Hrvatski zavod za socijalni rad Područni ured Š., Rješenjem od 16. ožujka 2026. KLASA UP/I-552-02/26-08/5 URBROJ: 139-081-03/13-26-2 tuženiku imenovano posebnog skrbnika u osobni M. D. diplomirane pravnice s položenim pravosudnim ispitom, zaposlenice Centra za posebno skrbništvo Z. Podružnice O. radi zastupanje tuženika u ovom sudskom postupku.

2.1. Očitujući se na tužbu, posebna skrbnica je iznijela da se opreza radi protivi tužbi, ali se ne protivi izvođenju predloženih dokaza.

3. U smislu odredbe čl. 358. Obiteljskog zakona (Narodne novine br. 103/15, 98/19, 47/20, 49/23- Odluka Ustavnog suda i 156/23, u daljem tekstu ObZ) dijete je stranka u svim postupcima pred sudom u kojima se odlučuje o njegovim pravima i

interesima, tako da je, primjenom odredbe čl. 240. ObZ-a, Hrvatski zavod za socijalni rad Područni ured Ž. radi zaštite pojedinih osobnih i imovinskih prava i interesa djeteta u ovom sporu o roditeljskoj skrbi, zajedničkom maloljetnom djetetu tužiteljice i tuženika, njihovoj kćeri R. P., Rješenjem od 11. travnja 2025., imenovao posebnog skrbnika u osobi P. V. dipl. pravnika iz Centra za posebno skrbništvo Z.(list spisa 28-29).

4. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u i pregledao je izvješće o obveznom savjetovanju od 4. studenog 2024. (stranica spisa 10-11), plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi s rješenjem Općinskog suda u Š. od 20. kolovoza 2021. (stranica spisa 12-19), izvješće o obiteljskim, imovinskim i socijalnim prilikama tužiteljice te prijedlog i mišljenje Hrvatskog zavoda za socijalni rad Područni ured V. od 27. listopada 2025. (stranica spisa 48-51), te je izveo dokaz saslušanjem tužiteljice kao parnične stranke (stranica spisa 69-70), koji su dokazi ocijenjeni u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07- odluka Ustavnog suda RH i 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14- odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 70/19, 89/22, 114/22, 155/23 i 146/25 u daljem tekstu ZPP), svaki zasebno i svi u njihovoj međusobnoj povezanosti.

4.1. Iz izvješća o obveznom savjetovanju od 4. studenog 2024. utvrđeno je da je kod Hrvatskog zavoda za socijalni rad Područni ured Š. po prijedlogu tužiteljice, prije pokretanja ovog postupka kod suda, proveden postupak obveznog savjetovanja tijekom kojega su održana dva sastanka na koja je pristupila tužiteljica, koja je postupak i pokrenula, dok nije pristupio tuženik, tako da u tom postupku roditelji naprijed navedenog djeteta nisu postigli dogovor vezano za ostvarivanje roditeljske skrbi i osobne odnose s djetetom.

4.2. Iz plana o zajedničkoj roditeljskoj skrbi i Rješenja Općinskog suda u Š. od 20. kolovoza 2021. utvrđeno je da je tim rješenjem razveden brak tužiteljice i tuženika, te odobren plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi koji su oni postigli za maloljetnu kćer R. P. i sastavili 26. svibnja 2021., te da je taj plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi sastavni dio toga rješenja.

4.3. Iz izvješća o obiteljskim, imovinskim i socijalnim prilikama stranka te prijedloga i mišljenje Hrvatskog zavoda za socijalni rad Područni ured V. od 27. listopada 2025. utvrđeno je da je taj ured prikupio opisane podatke za tužiteljicu i navedeno dijete, te da je utvrđeno da su nakon razvoda braka tužiteljice i tuženika, tužiteljica i dijete preselili krajem 2021. u V., da tamo i dalje stanuju u uvjetima koji su u potpunosti zadovoljavajući za svakodnevnu skrb o djetetu, da stanuju kao podstanari u stanu u prizemlju zgrade, te da s osnova plaćanja stanarine i režijskih troškova toga kućanstva imaju trošak oko 500,00 eura mjesečno, da je provedenom obradom tužiteljice utvrđeno da se kod nje ne nalazi kontraindikacija za obavljanje roditeljske skrbi s obzirom da tužiteljica kao majka iskazuje primjernu skrb o djetetu, prepoznaje individualne potrebe djeteta i izlaže primjerni način odgovaranja na te potrebe, dok tuženik nije pristupio po pozivu radi obrade.

Utvrđeno je također i da je za potrebe davanja mišljenja i prijedloga obavljen i razgovor s djetetom maloljetnom R. P. dana 9. svibnja 2025., te je utvrđeno da je dijete emocionalno vezano za majku, da je u kontaktu bila opuštena i emocionalno topla, da je razgovarala o vođenim temama i uz spontanu verbalizaciju te da je održavala stabilno i pretežito neutralno raspoloženje, afektom usklađena na sadržaj razgovora, da je izrazila zadovoljstvo sa školom, načinom provođenja slobodnog vremena, bez spontanog spominjanja oca s tim što je izravno upitana iskazala da ga ne želi vidjeti jer ni on ne želi vidjeti nju, tako da je prijedlog i mišljenje navedenog

tijela da nije protivno interesu toga djeteta da njegova majka, tužiteljica, ostvaruje samostalnu roditeljsku skrb, što to tijelo i predlaže.

4.4. Saslušana kod ovoga suda u svojstvu parnične stranke, tužiteljica je ponovila navode iz tužbe te dodala da iako s djetetom živi četiri godine u Velikoj Gorici ne može od tuženika dobiti suglasnost za promjenu djetetovog prebivališta jer ne zna gdje je tuženik i ne može s njim stupiti u kontakt tako da dijete još uvijek ima prijavljeno prebivalište na adresi njezinih roditelja u B., da je dijete učenik trećeg razreda osnovne škole i da ide i na sport, da su one tamo sebi potpuno uredile život, da tuženik nije u kontaktu s djetetom, da je ne viđa, ne zove telefonom i ne plaća za nju uzdržavanje, te da se dijete s ocem viđalo prve dvije godine razdvojenoga života i da su problemi nastali zbog toga što je nakon incidenta na P. zvala zavod za socijalni rad koji je došao provjeriti uvjete kod tuženika koji joj se tada nije javljao na telefon pa nije znala što je s djetetom, a da je dijete tom prigodom bilo s ocem.

Iskazala je i da je tražila samostalno ostvarivanje roditeljske skrbi zato što ne zna gdje je tuženik i na koji način može stupiti s njim u kontakt i za slučaj da joj nešto hitno treba za dijete ne zna kao bi ga pronašla, te da nakon opisanom incidenta na P. i dolaska socijalnog radnika kod tuženika u Š., on više ne želi dati nikakvu suglasnost vezano za dijete, te da djetetu ističe osobna iskaznica 13. listopada 2026..

4.5. Sud je zatražio o podatke o obiteljskim, imovinskim i socijalnim prilikama tuženika od Hrvatskog zavoda za socijalni rad Područnog ureda Š., koji je nadležan za tuženika s obzirom na aktivnu prijavljenu adresu njegovog prebivališta, no budući da je to tijelo utvrdilo da tuženik ne živi na toj adresi niti na adresi nekada prijavljenog boravišta, nisu prikupljeni opisani podaci za tuženika niti je provedena psihologijska obrada tuženika po psihologu toga tijela.

5. Člankom 6. ObZ-a određeno je da roditelji prije svih imaju pravo, dužnost i odgovornost živjeti sa svojim djetetom i skrbiti se o djetetu, a pomoć im se pruža i intervenira smo u slučaju potrebe.

U smislu odredbe čl. 91. ObZ-a roditeljsku skrb čine odgovornosti, dužnosti i prava roditelja, u svrhu zaštite i promicanja djetetovih osobnih imovinskih prava te dobrobiti. Roditeljsku skrb roditelji su dužni ostvarivati u skladu s djetetovim razvojnim potrebama i mogućnostima, roditelj se roditeljske skrbi ne može odreći, a roditelji su dužni o pojedinačnim sadržajima roditeljske skrbi razgovarati i sporazumijevati se s djetetom u skladu s njegovom dobnom zrelošću, a u sadržaj roditeljske skrbi, kako je to određeno čl. 92. ObZ-a, ulazi pravo i dužnost zaštite osobnih prava djeteta na zdravlje, razvoj, njegu i zaštitu, odgoj i obrazovanje, ostvarivanje osobnih odnosa, određivanje mjesta stanovanja, upravljanje djetetovom imovinom kao i prava i dužnost zastupanja djetetovih osobnim i imovinskih prava i interesa.

Člankom 104. ObZ-a određeno je da roditelji imaju pravo i dužnost ravnopravno, zajednički i sporazumno ostvarivati roditeljsku skrb, te da su roditelji, kada trajno ne žive zajedno, dužni ostvarivanje roditeljske skrbi sporazumno urediti planom o zajedničkoj roditeljskoj skrbi, te da zajedničko ostvarivanje roditeljske skrbi može biti uređeno i odlukom suda koja se temelji na sporazumu roditelja o svim bitnim pitanjima iz plana o zajedničkoj roditeljskoj skrbi.

Člankom 105. ObZ-a određeno je da jedan roditelj samostalno ostvaruje roditeljsku skrb potpuno, djelomice ili u odnosu na odlučivanje o određenom bitnom pitanju u vezi s djetetom uz istodobno ograničavanje drugog roditelja na ostvarivanje roditeljske skrbi u tome dijelu samo na temelju sudske odluke u skladu s djetetovom dobrobiti (st.1.), ako roditelji nisu postigli plan o zajedničkoj roditeljskoj skrbi ili sporazum tijekom sudskog postupka, pri čemu je sud dužan posebno voditi računa koji je od roditelja spreman na suradnju i sporazum o roditeljskoj skrbi sukladno

članku 416. st. 2. i 3. ObZ-a (st.3.), te da je roditelj koji se protivi zajedničkom ostvarivanju roditeljske skrbi odnosno sklapanju plana o zajedničkoj roditeljskoj skrbi dužan dokazati da zajednička roditeljska skrb nije za dobrobit djeteta, u protivnom sud može samostalno ostvarivanje roditeljske skrbi povjeriti drugom roditelju ako je to u skladu s dobrobiti djeteta (st. 4.) te da će sud kada donosi odluku o samostalnom ostvarivanju roditeljske skrbi odrediti hoće li roditelj koji samostalno ostvaruje roditeljsku skrb sam zastupati dijete u bitnim osobnim pravima ili uz suglasnost drugog roditelja sukladno čl. 100. ObZ-a (st. 5.).

Člankom 18. Konvencije o pravima djeteta Ujedinjenih naroda iz 1989. koja Republiku Hrvatsku obvezuje na temelju notifikacije o sukcesiji od 8. listopada 1991., određeno da se u najvećoj mogućoj mjeri ima primijeniti načelo zajedničke roditeljske odgovornosti za odgoj i razvoj djeteta jer roditelji snose najveću odgovornost za odgoj i razvoj djeteta te da dobrobit djeteta mora biti njihova temeljna briga, kao i da roditelji ovisno o njihovim sposobnostima i materijalnim mogućnostima, snose najveću odgovornost za osiguranje životnih uvjeta koji su prijeko potrebni za razvoj djeteta, kako je to u odredbu čl. 27. iste Konvencije.

6. Stoga je sud odlučio da će, u smislu čl. 105. ObZ-a, radi zaštite dobrobiti toga djeteta i u zaštiti njegovog najboljeg interesa, što je pravovremeno podnošenje zahtjeva za izdavanje osobne iskaznice i preuzimanje izdane, nove, osobne iskaznice te ostvarivanja djetetu bitnog osobnog prava promjene prebivališta na adresi na kojoj već četiri godine stanuje s majkom i u mjestu u kojemu je organiziran sav život djeteta, gdje pohađa školu kao učenica trećeg razreda osnovne škole i bavi se sportom te u kojem su zadovoljene sve druge svakodnevne i više potrebe djeteta, kao i ostvarivanja budućih prava djeteta i osiguranja nesmetanog zadovoljavanja svih potreba djeteta od zdravstvene zaštite koja treba biti pružena pravovremeno i kvalitetno, obrazovanja, putovanja vezanih uz školovanje i bavljenje sportom, te sve druge potrebe koje se jave u svakodnevnom životu i odrastanju toga djeteta i zadovoljavanja kojih će uz odgoj omogućiti odrastanje djeteta i razvoj djeteta u samosvjesnu i odgovornu mladu osobu, tužiteljica kao majka toga djeteta u potpunosti samostalno ostvarivati roditeljsku skrb i u odnosu na to dijete s obzirom da je prebivalište i boravište tuženika nepoznato te tužiteljica ne može pravovremeno stupiti u kontakt s tuženikom kako bi pribavila eventualno potrebne suglasnosti za poduzimanje radnji u skrbi o navedenom djetetu kojima je potrebna i suglasnost tuženika kao oca djeteta, koji sukladno sada postojećoj odluci suda zajedno s tužiteljicom ostvaruje roditeljsku skrb u svim njezinim sadržajima koji su određeni čl. 92. ObZ-a u odnosu na njihovo zajedničko maloljetno naprijed navedeno dijete.

6.1. Sud je utvrdio da je tužiteljica odgovoran roditelj, koji prepoznaje svakovrsne potrebe djeteta, na odgovarajući pravilan način pristupa njihovom zadovoljavanju te je sposobna, kao roditelj, pravilnim odgojnim postupanjem usmjeriti to dijete u pozitivnom smjeru, osigurati pravovremeno i odgovarajuće roditeljsko postupanje u zaštiti svakovrsnog razvitka djeteta, pa i u situaciji nemogućnosti postizanja dogovora s tuženikom čija je adresa tužiteljici nepoznata i koju adresu niti sud tijekom ovoga postupka na zakonom predviđene načine nije uspio utvrditi, tako da je osnovano traženje tužiteljici da potpuno samostalno ostvaruje roditeljsku skrb u odnosu na to dijete, što je i mišljenje i prijedlog nadležnog područnog ureda Hrvatskog zavoda za socijalni rad.

7. S obzirom da će tužiteljica potpuno samostalno ostvarivati roditeljsku skrb u odnosu na dijete čiji je otac tuženik, u smislu odredbe čl. 105. ObZ-a, potrebno je bilo odrediti i na koji će način zastupati dijete u njegovim bitnim osobnim pravima iz čl. 100. ObZ-a uz istovremeno ograničavanje tuženika u ostvarivanju roditeljske skrbi,

te je sud odlučio da će tužiteljica sama zastupati to dijete u opisanim bitnim osobnim pravima, cijeneći pri tome da tuženik nije bio za suradnju i dogovor s tužiteljicom u zaštiti najboljeg interesa i dobrobiti zajedničkog im maloljetnog djeteta i nije sudjelovao u postupku obveznog savjetovanja koji je proveden kod nadležnog tijela prije pokretanja ovog postupka kod suda, niti se moglo osigurati njegovo sudjelovanje u postupku prikupljanja podataka iz čl. 356. ObZ-a budući da nije bilo moguće utvrditi adresu njegovog stanovanja.

8. Sud nije odredio, na ročištu održanom 15. rujna 2026., predloženu privremenu mjeru budući da ovlast tužiteljice za postupanje u pogledu zaštite u tom prijedlogu opisanog bitnog osobnog prava djeteta proizlazi iz odluke o glavnoj stvari koju je sud donio u st. I. izreke ove presude.

9. Odluka suda o troškovima ovog parničnog postupka donesena je primjenom čl. 366. ObZ-a te je sud o troškovima odlučio slobodno cijeneći okolnosti slučaja i ishod postupka u kojemu je tužiteljica bila zastupana po punomoćniku-odvjetniku, dok je tuženik bio zastupan po posebnom skrbniku s obzirom da mu je boravište nepoznato.

9.1. Sud je tužiteljici opravdanim troškovima priznao pravovremeno zatražene troškove ovoga postupka koji su označeni iznosom od 400,00 eura kao jednokratnu nagradu odvjetniku u ovome postupku bez obzira na broj poduzetih radnji u zastupanju tužiteljice u visini 200 bodova, te primjenom Tar. br. 7. st. 2. i Tar. br. 50 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ukupno iznose 400,00 eura, koliko je sud tuženiku naložio platiti tužiteljici u roku od petnaest dana.

U Vukovaru 25. rujna 2026.

Sudac:
Sanja Vrabec-Vrančić v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranka ima pravo žalbe u roku od 15 (petnaest) dana računajući od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi županijskom sudu kao drugostupanjskom, putem ovoga suda, pisano u tri istovjetna primjerka.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojemu se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, a presudu će sud istaknuti na internetskoj stranici e-oglasnoj ploči sudova, dok ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti neposredno u sudu istoga dana (čl. 335. st. 9., 10. i 11. ZPP-a).

Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojemu se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (čl. 335. st.11. ZPP-a).

Dostavna naredba:

1. Tužiteljici putem punomoćnika.
 2. Tuženiku putem posebnog skrbnika.
 3. Djetetu putem posebnog skrbnika.
- po pravomoćnosti:
4. Hrvatski zavod za socijalni rad Područni ured V..
 5. Hrvatski zavod za socijalni rad Područni ured Ž..